

ΟΡΘΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

(μὲ Θεὸς Κύριος)

Τὸ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται στὸν ἦχο τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Μηναίου.

• Ἐὰν ψάλλεται ἓνα μόνον ἀπολυτίκιον, λέγεται δις, μετὰ τοῦ Δόξα..., εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν..., τὸ ὁμόηχον «ἀναστάσιμον» Θεοτοκίον.

• Ἐὰν τὸ μηναῖο ἔχει δύο ἀπολυτίκια, ψάλλονται, τὸ μὲν πρῶτο στὸ «Θεὸς Κύριος», τὸ δὲ δεύτερο μετὰ τοῦ Δόξα... καὶ εἰς τὸ Καὶ νῦν..., ὡς ἀνωτέρω.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν
Καθίσματα μαρτυρικά

Ἦχος π̄ δ̄ ᾠ

π.Κ.Παπαγιάννη

Φ ω στη ρες νο ε ροι α νε δει χθη τε

α γι ι οι οι μαρ τυ ρες ᾠ την γαρ αχ λυν της

πλα νης κα τηρ γη σα τε δι α τη ης πι στε

ως ᾠ τας ψυ χι κας υ μων λα μπα δας ε φαι

δρυ να τε και τω νυμ φι ω με τα δο ξης

 συν εις ηλ θε τε εις τον ου ρα νι ον νυ υμ

 φω ω να και νυ υν ι κε τευ σα τε

 σω θη ναι δε ο με θα τας ψυ υ χας η μων

Ἦχος λ̣ ρ̣ι Νη

Στίχος: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Α ι εγ κρα τει ει ας των πα θων τας πυ ρι

 φλε εκτους α πο νε κρω σαν τες ορ μας και τας

 κι νη η η σεις του Χρι στου οι μαρ τυ ρες

 ε λα βον την χα ριν τας νο ο σους α πο

 δι ω ω κειν των α σθε νων και ζω ων τες και

 με τα τε λος θαυ μα τουρ γειν ον τως θαυ μα

 πα ρα δο ζον ο τι ο στε ε α γυ μνα

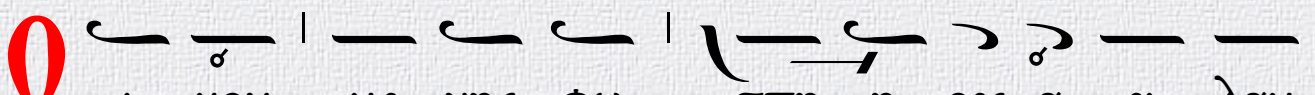
 εκ βλυ ζου σιν ι α μα α τα δο ζα τω μο

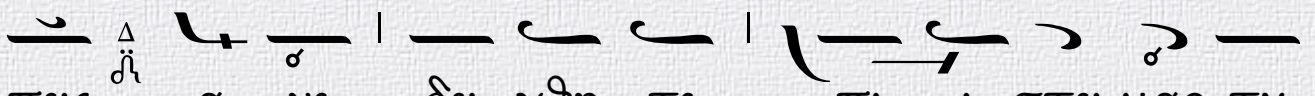
 ο νω Θε ω ω η η μων

Στίχος: Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

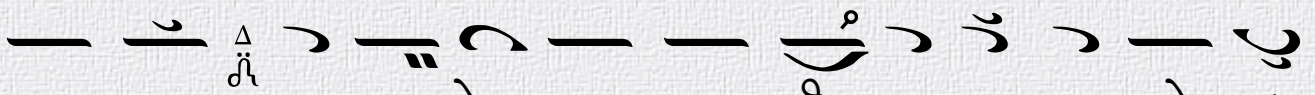
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

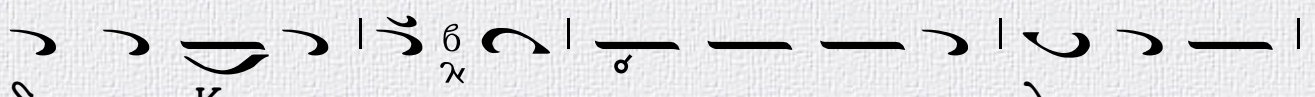
Ο ι κου με νης φω στη η ρες α ει λαμ

 πεις α νε δει χθη τε πι ι στει μαρ τυ

 ρι κη ο ο λην α να θε με νοι την ελ πι

 δα προς Κυ ρι ον και νο η τω ε λαι ω του

 Πνευ μα τος α γι οι τας ψυ χι κας λα μπα

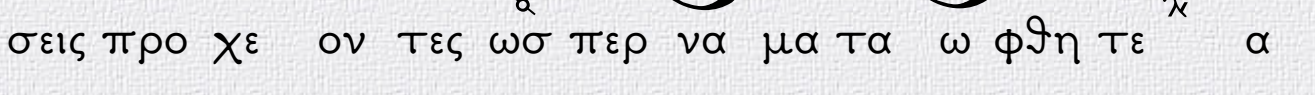
 δας υ μων ε φαι δρυ να τε ο ο θεν και

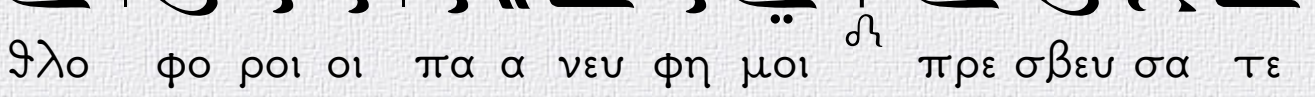
 κρα τη ρες νο η τοι τοις αν θρω ω ποις ι α

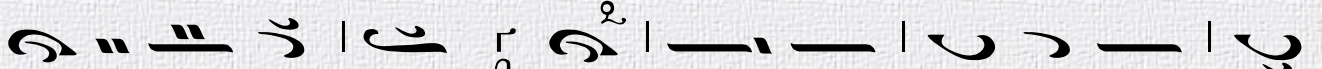

 σεις προ χε ον τες ωσ περ να μα τα ω φθη τε

 θλο φο ροι οι πα α νευ φη μοι

 πρε σβευ σα τε

 Χριστω τω Θεω των πταισμάτων αφεσιν

 δωωρησασθαι τοις εορταζουσι πο

 θωτην αγιαν μνημην υμων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Οδιη μας γεννηθεις εκ Παρθενου

 και σταυρωσιν υπομεινας αγαθη

 οθανατων τον θανατον σκυλευσας και

 εγερσιν δεξας ως Θεος μη παριδης ους

 επλασας τη χειρι σου δεξον την φι

 λαν θρωπιαν σου ελεημον δεξαι την

 τεκουσαν σε Θεοτοκον πρεσβευου

 σαν υπερημων και σωωσον Σωτηρα πε

 γνω ω σμε ε ε νον

Γ
η

Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν
Μαρτυρικὸν

Ἦχος λ̣ δ̣

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν

 ω τι ου ρα νι ω κα τα λαμ πε ται ση

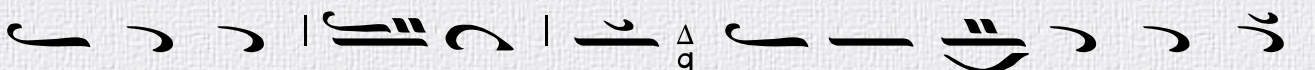

 με ρον αυ τη η η σκη η νη εν αυ τη γαρ

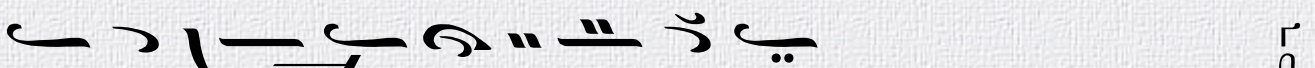

 στρα τι αι αγ γε λων α α γαλ λον ται συν

 αυ ταις και δι και ων χο ροι ευ φραι νον

 ται ε πι τη μνη μη των αθ λο ο φο ο

 ρων αυ των ταις πα ρα κλη σε σι κα τα

 πεμ ψον τω κο σμω σου την ει ρη νην Χρι στε

 και το με ε γα α ε λε ος

Γ
δ̣

Νεκρώσιμα

Ἦχος λ̣ ρ̣ι Νη

Στίχος· Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

Τους μετὰ σταντας εὐσεβῶς ἐκ τῶν προσκαί
 αιρων ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν μετὰ δι
 καιαιων σου ναρι θησον Δεσποτα του
 τους ἀναπαυων ἐν τοῖς ὁποῖς εὐορτα
 ζοντων καὶ ἐν τρυφῇ ἀληκτω του πα
 ραδεισου ὡς ἀγαθος τα ἐκουσια
 πταισματὰ καὶ τὰ ἀκουσια αὐτῶν
 διακρῖνα γὰρ θοτη ητα συχωρηησας
 φιλανθρωπωπε

Ήχος λ̣ ρ̣ ὀ̣

Στίχος: Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως παν τα
 οι κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο
 νε μων μο νε δη μι ουρ γε α να παυ σον Κυ
 ρι ε τας ψυ χας τω ων δου λων σου εν
 σοι γαρ την ελ πι δα α νε θεν το τω
 ποι η τη και πλα στη και Θε ε ω η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και
 πρε σβυν ευ προσ δε κτον προς ον ε τε κες Θε
 ον Θε ο το ο κε α νυμ φευ τε των πι
 στων η σω τη η ρι ι α

‘Ο Ν’ Ψαλμός (χῦμα)

ΚΑΝΟΝΕΣ

Ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (ψάλλονται ἢ ἀναγιγνώσκονται)

Κανὼν εἰς πάντας τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.δ'

Ῥοδὴ α' - Ὁ Εἰρμὸς

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ πάντες λαοί, τῷ ἐν θαλάσῃ Ἐρυθρᾷ,
τὸν Φαραὼ βυθίσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τίμιοι μαργαρίται, ὠφθητε τὸν στέφανον φαιδρύνοντες,
τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, Ἀθλοφόροι Χριστοῦ γενναιότατοι.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦστραψαν τῶν δογμάτων, καὶ τῶν ἀρετῶν θείαις
λαμπρότησιν, οἱ σοφοὶ Ἱεράρχαι, καὶ πιστῶν τὰς καρδίας
ἐφώτισαν.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὲ τὸν ἐν τοῖς Προφήταις, καὶ ἐν τοῖς Ὁσίοις
θαυμαζόμενον, ἰκετεύομεν Λόγε, ταῖς αὐτῶν ἡμᾶς σῶσον
δεήσεσιν.

Νεκρώσιμον

στιχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ὄταν κρίσιν δικαίαν, ἔλθῃς τοῦ ποιῆσαι δικαιοσύνην,
ἀκατακρίτους Λόγε, τοὺς πρὸς σὲ μεταστάντας
ἀπέργασαι.

Θεοτοκίον

στιχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κύριον τετοκυῖαν, γυναικῶν χορὸς σε ἐπιστάμενος, σοῦ
ὀπίσω Παρθένε, ἐναθλήσας αὐτῷ προσενήνεκται.

Κανών εις Κοιμηθέντας

ᾠδὴ α΄ ᾠχος πλ. δ΄

Ἰγρὰν διοδεύσας

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Θανάτῳ τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πάθεισι πάθος, μιμησάμενοι τὸ σεπτόν, οἱ Μάρτυρες πάντες τῆς ἐνθέου, καὶ μακαρίας ζωῆς ἔτυχον.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Νεότητος πταίσματα παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας, ὑπερβαίνων Χριστὲ Σωτήρ, τῶν προκοιμηθέντων οἰκετῶν σου, τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

ᾠς ἔτυχον δόξης τε καὶ χαρᾶς, οἱ τὴν μακαρίαν, κεκτημένοι διαγωγὴν, μετάδος πλουσίως τοῖς σοῖς δούλοις, οὓς προσελάβου Πολυέλεε.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνέλαβες Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, σαρκὶ ἐνωθέντα, καθ' ὑπόστασιν τῇ ἐκ σοῦ, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ἄδην, θεία δυνάμει καταργήσαντα.

Ἀκολουθεῖ ἡ α΄ ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Κανὼν εἰς πάντα τοὺς Ἁγίους

Ἦχος πλ.δ'

ᾠδὴ γ' - Ὁ Εἰρμός

Ὁ στερεώσας Λόγω τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας πολλῶν, στερέωσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας σου Κύριε.

Τροπάρια

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰς μυσαρὰς θυσίας οἱ Ἀθληταί, στερροτάτη γνώμη, ἀποσεισάμενοι, θυσία καθαρωτάτη, Λόγω τῷ τυθέντι γεγόνασιν.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνανεοῦντες λόγοις ἱεουργοῖς, τοὺς παλαιωθέντας, παντοίοις παθήμασι, τοῦ ἀναπλάσαντος κόσμον, θεῖοι Μαθηταὶ ἀπεφάνθητε.

στιχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ τοῖς Προφήταις πρότερον προφανῶς, δεδομένη χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, τοὺς Ἀσκητὰς ἐπ' ἐσχάτων, θείων χαρισμάτων ἐνέπλησε.

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Χοροῖς ἁγίοις με σύνταξον ὁ Θεός, τοὺς πιστῶς τοῦ βίου, μεταχωρήσαντας, καὶ Παραδείσου πολίτας, ποίησον δι' ἄφατον ἔλεος.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μηδαμοῦ χωρούμενος Ἰησοῦς, ἀστενοχωρήτως, τὴν σὴν κατώκησεν, ἡγιασμένην γαστέρα, ἄχραντε Παρθένε, καὶ Κύριος.

Κανών εις Κοιμηθέντας

ᾠδὴ γ' ᾠχος πλ. δ'

Οὐρανίας ἀψίδος

στίχ. Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Καθαρθέντες τῆς πάλαι, προγονικῆς πτώσεως, διὰ τοῦ Βαπτίσματος καὶ τῆς ἀναγεννήσεως, ρείθροις αἱμάτων τε, τοῖς ἑαυτῶν ῥαντισθέντες, τῷ Χριστῷ Μακάριοι, συμβασιλεύετε.

στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὁ νεκρὸς ἐκουσίως, κατατεθεὶς μνήματι, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις ἀνακαλούμενος, Σῶτερ εὐδόκησον, οὓς ἐξ ἡμῶν προσελάβου, ἐν σκηναῖς Δικαίων σου, τούτους ἀυλίξασθαι.

στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν, εἰς γενεάν και γενεάν.

Ὑπὸ τῆς εὐσπλαγχνίας, τῆς θεϊκῆς Δέσποτα, καὶ τῆς συμφυῶς νοουμένης σου ἀγαθότητος, παρακαλούμενος, ἁμαρτημάτων τὴν λύσιν, παρασχὼν τοῖς δούλοις σου, Σῶτερ ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον

στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σαρκωθεὶς ἐκ γαστροῦ σου, καὶ γεγονὼς ἄνθρωπος, ὁ διαφερόντως ὑπάρχων, μόνος φιλόανθρωπος, σώζει τὸν ἄνθρωπον, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου, Θεομήτορ ἄχραντε, μόνη πανύμνητε.

Ἀκολουθεῖ ἡ γ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἢ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου, μὲ Δόξα.. καὶ νῦν... εἰς τοὺς δύο τελευταίους στίχους.

Σημ. (Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ἔχει δύο κανόνες, τότε

καταλιμπάνεται ὁ κανὼν τῶν κεκοιμημένων τῆς Παρακλητικῆς).

Εἰς τὸ τέλος ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Μικρὰ Συναπτὴ

Μεσώδια Καθίσματα ἐκ τοῦ Μηναίου,
μετὰ ταῦτα ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

Κοντάκιον καὶ Οἶκος ἐκ τοῦ Μηναίου.
(Ἐὰν δὲν ὑπάρχει, λέγεται τὸ κάτωθι μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου).

Κοντάκιον Μαρτυρικὸν Ἦχος πλ.δ' αὐτόμελον

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ, τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, **πολυέλεε.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ (Ἐκ τοῦ Μηναίου)
εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, ψάλλεται τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν..» καὶ ὁ Εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

(εἰς τὸν ἦχο τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου).

Στὴν συνέχεια ψάλλεται ὁ Εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος τοῦ Μηναίου, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ «Ἄξιον ἔστιν» εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

τὸ τοῦ Σαββάτου
 Αὐτόμελον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, κατακοσμήσας ὡς Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

ἢ

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις, ἦχος ὁ αὐτὸς

Ὁ ἐν Ἁγίοις μόνος, ἀναπαυόμενος Θεός, τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων πρεσβείαις, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἀκολουθοῦν τὰ τοῦ μηναιίου· ἐὰν δὲν ὑπάρχουν ψάλλονται τὰ λοιπὰ τοῦ Σαββάτου:

Νεκρώσιμον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων Θεός καὶ διὰ τῶν σῶν ἁγίων πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, δημιουργεῖ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον ἦχος β΄

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴνχεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξἁγίου.

ἢ

Θεοτοκίον ἦχος γ΄

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρά, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

- Ἐὰν τὸ Μηναιῖο ὀρίζει Μεγάλη Δοξολογία, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου εἰς 4 μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ καὶ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος».
- Μὴ λεγομένης Μεγάλης Δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναιῖου μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, αὐτῶν. Ἐὰν δὲν ὑπάρχουν, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν Δόξα, Καὶ νῦν.
- Εἶτα «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ μικρὴ δοξολογία, χῦμα.

Ψαλμὸς ρμη΄ (148)

- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
- Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
- Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
- Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
- Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ

ποιούντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

- Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.
- Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
- Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
- Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
- Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
- Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὄσοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ' (149)

- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
- Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
- Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
- Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
- Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
- Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

- Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.
- Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
- Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν' (150)

- Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .
- Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
- Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία μικρὴ (χῦμα)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

- Δόξα σοι τῷ δείζαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ

ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

- Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

- Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

- Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαζόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

- Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

- Καταζῶσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

- Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
- Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδασόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
- Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.
- Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικά

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν...

Παράσχου Κύριε. (μετά ἀπὸ κάθε δέηση).....

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν... Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δ' ἄλλως, ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικὰ 3 (ἐὰν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνεται τὸ α'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ Θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικὰ τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

Στιχηρά Μαρτυρικά

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

π.Κ.Παπαγιάννη

Μαρτυρες Χριστου οι αηττητοι ^ν ϝ̣ οι νι
 κησαντες την πλανην τη δυ να μει του Σταυ
 ρου ^ν ϝ̣ α πο λου ε τε την χα ριν αι ω νι
 ως της ζω ης ^ν ϝ̣ τυ ρα α α αν νων α πει
 λας ουκ ε ε πτο η θη τε ^ν ϝ̣ βα σα α α α
 νοις αι κι ζο με νοι οι ευ φραι νε σθε ^ν ϝ̣ και
 νυν τα αι μα τα υ μω ων γε γο νεν ^Δ ϝ̣ ι α μα
 τα ταις ψυ χαις η μων ^Δ ϝ̣ πρε σβευ σα α τε του σω
 θη ναι τας ψυ χα ας η η μων ^ν ϝ̣

στιχ. Θαυμαστός ό Θεός έν τοίς άγίοις αύτοϋ.

Τον θω ρα κα της πι στε ως εν δυ σα με

νοι κα λως και τω τυ πω του Σταυ ρου κα θο

πλι σαν τες ε αυ τους στρα τι ω ται ευ σθε

νεις α νε δει χθη τε τοις τυ ραν νοις αν δρει

ως αν τι κα τε στη τε και δι α βο λου

την πλα νην κα τη δα φι σα τε νι κη ται γε νο

με ε νοι των στε φα νων η ζι ω θη τε πρε

σβε ευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χα ας

η η μων

Μαρτυρικόν, αυτόμελον.

στιχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τι υ μας κα λε σω μεν α γι οι Χε ρου βειμ

ο τι υ μιν ε πα νε παυ σα το Χρι στος

Σε ρα φειμ ο τι α παυ στως ε δο ζα σα τε

αυ τον αγ γε ε ε λους το γαρ σω μα α α
 πε στρα φη τε δυ να α α μεις εν ερ γει
 τε ε εν τοις θ αυ μα σι πολ λα υ μω ων τα
 ο νο μα τα και μει ζο να τα χα ρι σμα τα
 πρε σβευ σα α τε του σω θη ναι τας ψυ χας η η
 μων

Νεκρώσιμον

στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

με τρη τος υ πα αρ χει τοις α σω τως
 βι ου σιν η κο λα σις βρυ γ μοσ ο δο ον των
 και κλαυ θιμοσ α πα ρα κλη τοσ γε εν να πυ ροσ και
 σκο ο τοσ ε ζω τε ρον και σκω λη ζ α κοι μη τοσ
 δα α κρυ α α νεν ερ γη τα και κρι της α

 συμ πα θη τος ^ν_{δλ} δι α του το προ τε ε λους βο

 η η σω μεν λε γον τες ^Δ_{δλ} Δε σπο τα Χρι στε ους

 ε ξε λε ζω με τα των ε κλε κτω ων σου α

 να α πα αυ σον ^ν_{δλ}

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

τὸ τοῦ Μηναίου, ἐὰν δὲν ὑπάρχει, τὸ κάτωθι:

Ε γω Παρ θε νε α γι α Θε ο το κε

 τη σκε πη σου προ στρε χω ^ν_{δλ} οι δα ο τι τευ

 ξο μαι της σω τη ρι ι ας ^Δ_{δλ} δυ να σαι γαρ α

 γνη η βο η θη σαι μοι οι οι οι ^ν_{δλ}

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί Σου, ὕψιστε· τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός Σου καὶ τὴν ἀλήθειάν Σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ τέλους (ἢ ἀπολυτίκια)

Ὡς ἐν τῷ «Θεὸς Κύριος», ἀλλὰ Θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τοῦ Σαββάτου, ὡς κάτωθι:

Θεοτοκία ψαλλόμενα εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου·

Θεοτοκίον ᾠχος α΄

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοὴν ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες· αὐτὸν, Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον ᾠχος β΄

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σὲ ὕμνοις τιμῶντες εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον ᾠχος γ΄

Προφήται προεκήρυξαν, ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ καὶ μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Θεοτοκίον ᾠχος δ΄

Σὲ μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατείδεν ὡς φλόγα τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. α΄

Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς φωτός δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον ᾠχος πλ. β΄

Τὸν πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρός, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός, ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τοῦ τέλους.

Θεοτοκίον Ἦχος Βαρύς

Χαίρε, ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαίρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαίρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον Ἦχος πλ. δ'

Παρθέने ἄχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινούσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ̣ δ̣ι νη

Α̣ μ̣ην̣ ν̣ δ̣ι

1. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
2. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
3. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν α̣ δ̣ι
4. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η η σ ο ν Δ̣ δ̣ι
5. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣
6. **Κ** υ ρ ι ε ε λ ε ε ε η σ ο ν ν̣ δ̣ι
7. **Κ** υ ρ ι ε ε ε λ ε η σ ο ν Δ̣ δ̣ι

8. **Κ** υ ρι ε + ε ε λε η σον

β
λ

9. **Κ** υ ρι ε + ε λε η σον

Δ

10. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

Γ
η

11. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

π
ρ

12. **Κ** υ ρι ε + ε λε ε η σον

ν
δ

Υ περ Α γι α Θε ο το κε +

σω ω σον η μας

ν
δ

Ϟ οι Κυ ρι ε

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΝ

Ἦχος Δι

Ἀντίφωνον Α'

Δι Α μην

στίχ. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωτῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

στίχ. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι.

στίχ. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δι **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τερ
 σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

Δι **T** αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου
 Σω τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'

Ἦχος λ̣ π̣̣̣ Κε

στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

στίχ. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

στίχ. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγιασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

^φ
^κ
^ῥ
Π ρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η μας
 Κυ ρι ε

ὁ Μονογενῆς

Ἦχος Δ̣̣̣̣ Δι

^χ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
 Πνευ μα τι **Κ**αι νυν και α ει και εις τους
 αι ω νας των αι ω ν α μην
Ο Μο νο γε νης Υι ο και Λο γος

του Θεου αθανάτος υπάααρ
 του Θεου αθανάτος υπάααρ

χων και κατά δε ζαμενος δια
 χων και κατά δε ζαμενος δια

την ημετέραν σωτηριαν σαρκω
 την ημετέραν σωτηριαν σαρκω

γεννηθει εκ της αγιας Θεοτοκου
 γεννηθει εκ της αγιας Θεοτοκου

και αιπαρθενου Μαρίας ατρεπτως
 και αιπαρθενου Μαρίας ατρεπτως

εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε
 εν ανθρωπησας σταυρωθεις τε Χριστε

ο Θεος θανάτω θανάτων πατη
 ο Θεος θανάτω θανάτων πατη

σας εις των της Αγιας Τριαδος συν
 σας εις των της Αγιας Τριαδος συν

δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α
 δοξαζομενος τω Πατρι και τω Α

γιω Πνευματι σωσον ημασ
 γιω Πνευματι σωσον ημασ

Ἀντίφωνον Γ'

Ἦχος Δι

 Δ
 Α μην

στίχ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάζωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
 εν Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας
 σοι αλ λη λου ου ι α

στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάζωμεν αὐτῷ.

στίχ. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οισ θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ου ι α α α

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐαγγελίου

Ἦχος Διὰ λχ

Δευτε προσκυνησωμεν και προσπεε
 σωωμεν Χριστω **Κ**ωσον ημας Υιε Θε
 ου ο εν Αγιι οιοις θαυμαστος
 ψαλλοντας οι αλληλουουια

Ἀπολυτίκιον ἢ Ἀπολυτίκια τοῦ Μηναίου

Νεκρώσιμον (ὑπὸ τοῦ ἱερέως)

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμάρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστάσι, δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, **Κοντάκιον** «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), ἀλλιῶς τὸ κάτωθι:

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ

Μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου

Ἦχος π̄ δ̄ ᾠ Γα

Ω ς α παρ χας της φυ σε ως τω φυ τουρ γω
 της κτι σε ως η οι κου με νη προ σφε ρει σοι Κυ
 ρι ε τους θε ο φο ρου ους Μαρ τυ υ ρας ταις
 αυ των ι κε σι αις εν ει ρη νη βα θει α
 την Εκ κλη σι αν σου δι α της Θε ο το
 κου συν τη ρη σον πο λυ ε λε ε ε ε ε

Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

Ἐὰν ἐψάλη Μεγάλη Δοξολογία, Κοινωνικόν, τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον.